

vnffeltigt er — er det derimod vist, at en vis Stabilitet i Henseende til det Arbejde, der hører under Ministeriernes Resfort, er ønskelig og nødvendig. Der maa nødvendigst samles en Arbeidskraft, som der kan stoles paa under Ministerierne. Denne Arbeidskraft kan ikke give et fyldestgjørende Resultat, uden den fornødne Foruddannelse; men jeg seer ikke, hvorledes man kan vente, at, hvad Statens Lær i denne Henseende udfordrer, skulde kunne finde sin Fyldestgjørelse, uden ved gjennem Lovgivningen at betrygge de unge Mænds Fremtid, som ville hellige sig til en saadan Livsstilling, og deri søge deres Fremtids Opgave.

Kirck: Ja, jeg maa være aldeles enig med den ærede sidste Taler, som ogsaa med de andre ærede Herrer, der have talt i denne Retning. Jeg slutter mig aldeles til Minoriteten, fordi jeg mener, at det er ligesaa nødvendigt for denne Klasse Embedsmænd, som for de øvrige, at de komme ud af den svævende Tilstand, hvori de ere. En foregaaende æret Taler, som sidder her lige foran mig, den 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Slensborg) har feilagtigen opfattet en Udtalelse af en af de ærede Herrer (Nyholm), der høre til Minoriteten, naar han meente, at det var os, der ere i en svævende Tilstand. Det er de Mænd, der ere ansatte i de forskjellige Ministerier, og som navnlig nævnes i §§ 3, 4 og 5, som det ærede Medlem af Minoriteten meente befandt sig i en svævende Tilstand, og det maa vi dog oprigtigt tilstaae. Naar der ikke gives dem Udflugt til, hvad der tidligere ved de kongelige Resolutioner er blevet givet dem Løfte om, nemlig en Oprykningstret, saa ere de jo dog virkelig i dette Øieblik i en svævende Tilstand. Det er vistnok saa, at der med Rette vil kunne indvendes, at det er vanskeligt siden efter at gøre en Forandring i de Gager, som nu ville blive normerede, hvis Lovforslaget nyder Fremme, og det er vistnok mindre behageligt, at der siden efter skulde opstaae Spørgsmaal om, hvorvidt der skulde gjøres en Indskrænkning i det nu fastsatte Antal; men det er dog altid Noget, som lader sig ordne ved Finantslovens Behandling, og jeg troer, at man ikke saa meget behøver at frygte for at komme ind paa det

Personlige i saa Henseende. Jeg troer vistnok, at Regjeringen eller Ministrene hver især vil fremkomme med Forslag, som i saa Henseende kunne være hensigtsvarende. Den Tillid har jeg idetmindste til Regjeringen, og jeg troer ogsaa, at de øvrige Herrer ville have en saadan Tillid med mig. En anden æret Taler (Wessely) har meent, at der i dette Lovforslag, ligesom i de tidligere, burde ansøres, hvor stort et Antal i de forskjellige Classer af Embedsmænd under Ministerierne der burde ansættes; men det troer jeg under de nuværende Forhold, som den foregaaende ærede Taler meget rigtigt bemærkede, ikke godt lader sig gjøre. Vi maae have den Tillid til Regjeringen, at den benytter de Kræfter, den har under sin Bestyrelse, og at den benytter dem vel, og det er ikke godt muligt for Nogen af os — det maa være mig tilladt at sige for Nogen af os — at gaae saaledes ind i Detaillen, hverken med Ministrene selv eller med de under dem forterende Chefer, at vi med Visshed kunne have en Mening om, hvorvidt enkelte Arbejdere kunde undværes eller deres Antal skulde forøges. Derfor troer jeg, at det er mindre nødvendigt, at Antallet ansøres i denne Lov; derimod har jeg fundet det nødvendigt ved de andre forelagte Rønningelove. Ligesom jeg tidligere har udtalt, saaledes skal jeg tillade mig idag at gjentage, at det ikke er muligt for Nogen at have en begrundet Mening om, hvorvidt Gagernes Ansættelsessum er passende eller ikke; det er Noget, i Henseende til hvilket vi maae have Tillid til Administrationen, og naar der ikke viser sig særdeles Misforhold, Noget, som jo strax vilde være iøinesaldende, troer jeg ikke, at der kan være nogen Grund til yderligere at begjere nøltagtigere Specificationer i saa Henseende. Det vilde dog vistnok være haardt for de mange unge Mænd, som nu have hengivet sig til det Fag, de have valgt, hvis de saaledes længere skulde være uvidende om, hvorledes deres Fremtid skulde være; de have allerede længe nok, i de Aar, som ere henrundne, havt det, saa at sige, svævende og betænkeligt nok, saa at jeg for min Part af et oprigtigt Hjerte maa ønske, at Majoriteten her i Thinget vil stemme for Lovens Fremme, og at den maa